

Tinttiä suomeksi jo 1955!

Timo Rorikainen

WSOY:n julkaisemia neljää Tinttiä vuosilta 1962–63 pidetään yleisesti tupsupään ensiesiintymisenä Suomessa. Kirpputorilta löytämäni Uusi Kuvalehti 12/1962 tarjosikin aikamoisen yllätyksen. Siinä pyöri näet jatkosarjana jakso Tintistä Kuun kamaralla.

Tarkempi selvitys paljasti, että Tinttiä on julkaistu suomeksi jo 1955! Uuden Kuvalehden liitteenä julkaistussa Radiolehdessä ilmestyi sivu kerrallaan seikkailu Sarvipään salaisuus (Le Secret de la Licorne). Tintti oli siinä käännetty nimellä Tim. Sarja oli sijoitettu muista sarjakuvista poiketen lehden keskelle.

Aluksi tarina oli novellien yhteydessä, mutta pian julkaisusääkäksi vakiintui lukijakirjeille omistettu aukeama. Muut sarjakuvat olivat heti lehden alussa tai lopussa. Milloin nimi oli Nappi, Dupont ja Dupond nähtiin nimillä Tarkkanen ja Tirkkanen. Haddockin esi-isä de Hadoque oli natri Karvanama ja merirosvo Rikham-Punainen Punainen Kostaja! Haddock oli sentään Haddock.

Haddockin haukkumia tässä vuoden 1955 käännöksessä olivat mm. ”jänshousut”, ”paperintielijät” ja ”hukuttajat”. Kääntäjä on jäänyt tuntemattomaksi, mutta sarjat tulivat lehteen ilmestyessä saksankielisistä. Siitä kielivät muuttamat suomentamattua jääneet kyllä

Saksassahan Tintin seikkailut tunnetaan nimellä Tim und Struppi.

Sarvipään salaisuus ilmestyi WSOY:ltä 1962 nimellä ”Sarviaisen” salaisuus ja lopulta 1979 Otavan kustantamana Yksisarvisen salaisuus nimisenä. Sarvipään jälkeen Tinttiä nähtiin sitten Uuden Kuvalehden numerosta 48/1961 lähtien kaksiosaisella kuuseikkailulla. Yhden sivun julkaisuvauhdilla sarjaa riitti vuoteen 1964 saakka. Siinä välissä lehden nimikin ehti muuttua Uudeksi Maailmaksi.

Tässä 1960-luvun inkarnaatiossa Tintti oli jo kotoisesti Tintti. Uuden Kuvalehden päätoimittajana toimi Ilmari Turja. Olisiko hän ollut myös sarjojen kääntäjä? ■